

Nr 13

Allmänna beredningsutskottets utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om boxningssportens skadeverkningar.

I en inom andra kammaren väckt, till allmänna beredningsutskottet hänvisad motion II: 76 av herr *Hamrin m. fl.* hemställes, att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om en utredning i syfte att klarlägga boxningssportens skadeverkningar samt föreslå åtgärder till förebyggande och undanröjande av dessa skadeverkningar.

I motionen framhålles, att boxningssporten skiljer sig från andra idrottsgrenar så till vida, att den som vill vinna en boxningsmatch är nödsakad att söka åsamka motståndaren skada, fysiskt eller psykiskt. Alldeles särskilda risker är förknippade med knockoutslaget. Det har inträffat, att den våldsamma slagväxlingen medfört dödliga skador och i många fall åsamkas boxarna mentala rubbningar av bestående art. Motionärerna hänvisar i sammanhanget till en vetenskaplig undersökning, utförd år 1954 av fem svenska läkare.

Boxningssporten utövar dessutom ett allmänt förråande inflytande i folklivet.

Motionärerna anser, att en utredning bör företas beträffande möjligheterna att effektivt komma till rätta med boxningen. En sådan utredning bör bl. a. ta sikte på att av beviljade anslag till idrotten ingen del i någon form får utgå till boxningssporten.

Utskottet har inhämtat yttrande över motionen från medicinalstyrelsen, varjämte Svenska boxningsförbundet beretts tillfälle att inkomma med yttrande.

Medicinalstyrelsen erinrar om att styrelsen år 1952 i yttrande i anledning av en framställd interpellation framhållit, att direkt dödande slag varit mycket sällsynta vid boxning och att tillräckligt material icke förelåg för att bedöma boxningens betydelse vare sig för uppkomsten av bestående skador hos boxarna själva eller för psykiska skador för barn och ungdom bland boxningspubliken.

Styrelsen har från professor N. Antoni inhämtat utlåtande i anledning av ovannämnda vetenskapliga undersökning, vilket utlåtande bifogats yttrandet.

Styrelsen uttalar vidare bl. a.: "Som av professor Antonis utlåtande framgår, berör den åberopade undersökningen endast de omedelbara följderna av akuta hjärnskador hos boxare. Av minst lika stor betydelse är att erhålla väl genomförda undersökningar på boxare, som utövat sporten under längre tidsperioder och sålunda varit utsatta för upprepade akuta

skador. Medicinalstyrelsen tillstyrker livligt den av motionärerna förordade utredningen rörande boxningens skadeverkningar och förordar att den får formen av en vetenskaplig medicinsk undersökning över boxares hälsoprognos på längre sikt.

Enligt styrelsens mening innebär boxningen även ett mentalhygieniskt problem genom inflytandet på åskådarna. Denna inverkan bör underkastas ett psykologiskt vetenskapligt studium särskilt beträffande barn och ungdom även om man a priori har anledning antaga att åskådandet av kroppslig misshandel, som av samhället i annan form ej tolereras, måste verka förråande. Denna inverkan kan även tänkas sträcka sig till läsarna av pressreferat från tävlingar. Styrelsen förordar därför, att den utredning, varom motionärerna hemställer, även kommer att omfatta ett studium av boxningens mentalhygieniska verkningar."

Svenska boxningsförbundet förklarar sig icke dela motionärernas uppfattning om boxningssporten men anser av andra skäl än de av motionärerna åberopade en utredning angelägen. En vetenskaplig utredning är också förberedd. Den är avsedd att sträcka sig över ett par år, varunder man skulle följa ett antal unga boxares kroppsliga hälsotillstånd samt verkställa upprepade elektroencefalografiska undersökningar. En speciell social-psykiatrisk undersökning skulle även utföras. För att bekosta utredningen har förbundet begärt ett anslag å 10 000 kronor hos riksidrottsförbundet. Förbundet har vidare gjort ett uttalande av innebörd att det ej vill motsätta sig en undersökning av boxningens psykiska inverkan på publiken.

Utskottet. Åtskilliga förhållanden inom boxningssporten har sedan många år varit föremål för livlig diskussion. Därvid har uppmärksamhet ägnats bl. a. den risk för skador som är förenad med utövandet av denna sport. Det är därför naturligt att tanke väckts på utredning beträffande dessa risker och åtgärder för deras motverkande, och vissa resultat av detta intresse kan även konstateras. Sålunda verkställdes, som tidigare nämnts, förra året av fem svenska läkare en utredning om akuta huvudskador vid boxning. Man har vidare från boxningssportens egen sida infört vissa föreskrifter i syfte att förebygga vådliga följder av boxningen. Så är exempelvis numera läkarundersökning obligatorisk, ojämna matcher brytes tidigare än förr var brukligt, och startförbud för viss tid har påbjudits för boxare som slagits knockout. Det må här även erinras om den av boxningsförbundet planerade, mera allsidiga medicinska utredningen av boxningsskador. Enligt vad utskottet erfarit torde emellertid avsevärda svårigheter föreligga för erhållande av nödiga medel till denna utredning.

- De frågor som i detta sammanhang anmäler sig är, enligt utskottets mening, icke tillräckligt klarlagda för att spörsmålen, huruvida boxningssporten i olika avseenden har icke önskvärda verkningar och om vilka åtgärder som i så fall eventuellt kan företagas häremot, skall kunna tillfredsställande besvaras. Utskottet finner det av vikt att ett säkrare underlag erhålles för bedömning av dessa frågor och vill därför tillstyrka, att den av motionärerna begärda utredningen kommer till stånd.

Medicinalstyrelsen har i sitt yttrande över motionen bl. a. framhållit betydelsen av väl genomförda undersökningar på boxare, som utövat sporten under längre tidsperioder. Det synes utskottet som om utredningen i vad gäller de medicinska frågorna i enlighet med medicinalstyrelsens förslag bör få formen av en vetenskaplig undersökning över boxares hälso- och prognos på längre sikt.

Motionärerna har hävdad, att boxningssporten skulle vara förknippad med vissa allmänt ogynnsamma följdföreteelser, och synes därmed närmast ha åsyftat att sporten kunde befaras verka förråande på sin publik. Medicinalstyrelsen har uttalat sig i samma riktning och förordar att i utredningen får ingå ett studium av boxningens mentalhygieniska verkningar. Utskottet finner för egen del nyssberörda spörsmål böra uppmärksammas av utredningen.

Under återopande av vad ovan anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må, med anledning av motionen II: 76, besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om en utredning i syfte att klarlägga boxningssportens skadeverkningar samt föreslå åtgärder till förebyggande och undanröjande av dessa skadeverkningar.

Stockholm den 24 mars 1955

På allmänna beredningsutskottets vägnar:

PATRIK SVENSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar Andersson, Lars, Jonsson, John Wiktor, Nyström,* Jansson, Erik,* Arrhén, Persson, Karl,* Lundström,* Strandler, Grönkvist, Svensson, Rikard, Nord* och fru Hamrin-Thorell;

från andra kammaren: herrar Svensson i Alingsås, Gustafsson i Bogla, fru Svedberg, herrar Nilsson i Bästekille, Sehlstedt,* Bark,* Andersson i Ronneby, Braconier,* Nestrup, Johansson i Lugnvik* och Börjesson.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.